

[Miljøministeren.]

til, at de værdier, som den eksisterende bygning repræsenterer, ikke går tabt.

Hvor der er tale om sådanne ændringer i bebyggelsens ydre, at det kan få uheldig indvirkning på landskabsbilledet i strid med de hensyn, loven tilsigter at varetage, vil zonelovsmyndigheden, jfr. lovens § 10, stk. 1, kunne gøre en tilladelse betinget med henblik på at sikre, at sådanne uheldige virkninger undgås.

For så vidt angår tomme huse er der en glidende overgang til de tilfælde, hvor en bygning, der har været forladt i en årrække, er forfaldet og kommet i en sådan tilstand, at en »istandsættelse« i virkeligheden ikke er mulig og der derfor reelt bliver tale om at opføre en ny bebyggelse på grunden.

I sådanne tilfælde, hvor der f. eks. ikke opnås nogen besparelse ved at udnytte den eksisterende beboelse sammenlignet med at opføre et nyt hus, bør zonelovsmyndigheden som udgangspunkt lægge de samme hensyn til grund som ved behandlingen af ansøgninger om tilladelse til opførelse af ny bebyggelse.

Det er min opfattelse, at ovennævnte retningslinier i det væsentlige har været fulgt i sager om retablering og genopførelse af eksisterende bygninger. Jeg vil imidlertid nu anmode planstyrelsen om at udarbejde en cirkulæreskrivelse til samtlige amtsråd og hovedstadsrådet, hvori det tilkendegives, at zonelovsmyndigheden bør lægge de her nævnte retningslinier til grund ved administrationen af by- og landzoneloven.

Af *Wilhelm* (VS) til handelsministeren (14/1 77):

»Hvilke lovgivningsinitiativer planlægger regeringen og i hvilket tempo for at bringe forholdene vedrørende internationale investeringer og multinationale foretagender i overensstemmelse med den deklaration, som med dansk tilslutning blev vedtaget af OECD på ministerrådsmødet den 21.-22. juni 1976?«

(Spm. nr. 225).

Begrundelse.

Der er talt ikke så lidt om nødvendigheden af at få kontrol med de multinationale selskaber. Nationalregeringerne skubber problemet videre til overnationale institutioner. Sågar EF har fundet det nødvendigt at proklamere nogle synspunkter. Megen realitet er der naturligvis

ikke i det – det ville da også stride aldeles imod EFs faktiske rolle som kapitalens overnationale stat, hvis fornemste opgave det er at sikre kapitalens fri bevægelighed.

OECD har drøftet problemerne og har sidste sommer vedtaget en deklaration. De retningslinier, der her lægges frem, er ganske vage og giver på ingen måde virkelig kontrol over, for slet ikke at tale om magt over de multinationale. Den internationale Arbejderorganisation har knyttet nogle kritiske kommentarer til resultatet af OECDs overvejelser.

Det hindrer imidlertid ikke, at OECDs retningslinier ville være et fremskridt i forhold til den nuværende situation her i landet, hvor det er praktisk taget umuligt at skaffe sig oplysninger om de multinationale og deres transaktioner. Regeringen har ikke hidtil gjort det nemmere, idet den konsekvent har afvist at besvare samtlige konkrete spørgsmål, som VS har stillet både angående danske og udenlandske multinationale.

I OECD-deklarationen er der specielt et afsnit om fremlæggelse af oplysninger. Heri står bl. a. (citeret efter seneste uofficielle oversættelse fra udenrigsministeriet før vedtagelsen):

»Multinationale selskaber bør . . . regelmæssigt og med passende mellemrum, dog mindst én gang årligt, offentliggøre finansielle beretninger og anden relevant information vedrørende foretagendet som helhed, især omfattende:

- 1) foretagendets struktur med angivelse af moderselskabets navn og beliggenhed, de vigtigste tilknyttede enheder, dets procentvise andele, direkte og indirekte, i disse enheder, herunder gensidig aktiebesiddelse;
- 2) de geografiske områder, hvor der drives virksomhed, . . . ;
- 3) driftsresultater og omsætning fordelt efter geografisk område samt omsætning på de vigtigste virksomhedsfelter for foretagendet som helhed;
- 4) væsentlige nye kapitalinvesteringer fordelt efter geografisk område . . . ;
- 5) en opgørelse over kapitalens oprindelse og anvendelse for foretagendet som helhed;
- 6) det gennemsnitlige antal ansatte inden for hvert geografisk område;
- 7) udgifter til forskning og udvikling for foretagendet som helhed;
- 8) den politik, som føres med hensyn til prisfastsættelser mellem foretagendets enheder;
- 9) de regnskabsprincipper, der har været over-